

**Dissertatio de pestiferae contagionis natura & remediis, eidem
praevertendae idoneis / [Richard Mead].**

Contributors

Mead, Richard, 1673-1754

Publication/Creation

'Juxta exemplar Hagrae-Comitum : Apud I. Vaillant, MDCCXXI' [after 1721]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/tnr9kv3e>

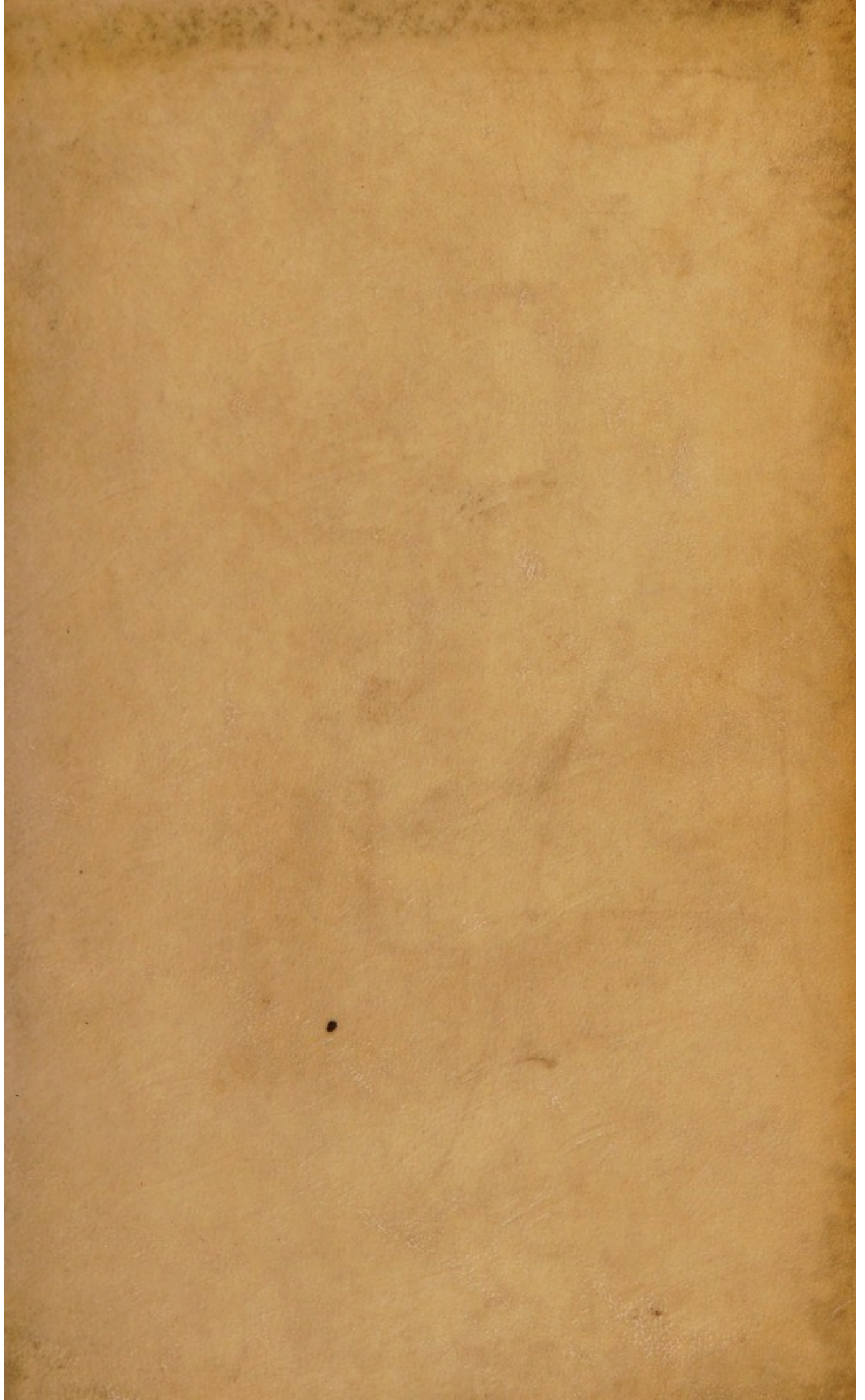
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.



Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>



R R

d

32

$\frac{c}{a.17}$

The Library of the
Wellcome Institute for
the History of Medicine

MEDICAL SOCIETY
OF LONDON

Accession Number

Press Mark

MEAD, R.

65586/A

S7

RICHARD MEAD, M.D.
Collegii Medicorum Londin. & Regiæ
Societatis Socii,

DISSERTATIO
DE
PESTIFERÆ CON-
TAGIONIS

NATURA & REMEDIIS,
eidem prævertendæ
idoneis.



juxta Exemplar

HAGÆ-COMITUM,

Apud ISAACUM VAILLANT,
M. DCC. XXI.



DE

REVERENDISSIMO PATRI
HONORATO MEMORATO

JACOBUS GRAEGUS

IN A. R. M. E. R. R. Q. D. I. S.

REG. I. S. C. R. I. P. T. I. S.

1682

RICHARDUS DE LA

DE LA

DE LA

DE LA

DE LA

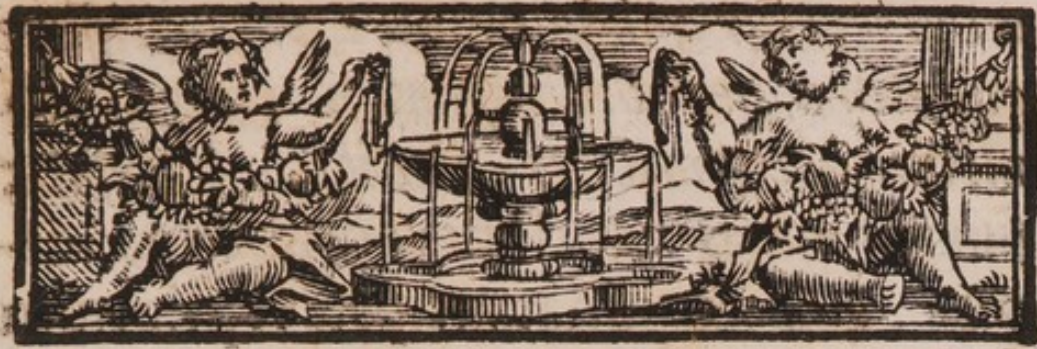
DE LA

DE LA

DE LA

DE LA

M. DCC. XXI.



HONORATO ADMODUM
JACOBO CRAGGS,
ARMIGERO;
REGI à SECRETIS:

S. P. D.

RICHARDUS MEAD.



*I*bi, VIR PRÆSTAN-
TISSIME, submissè offero,
quæ prævertendâ peste co-
gitata tuo jussu conscripsi.
Ubi primùm mihi nunciâsses, Vicariis
illustrissimis absente Rege constitutis ad
communem salutem necessarium videri,
ut idonea traderentur præcepta, qui-
bus pestis inter Gallos sæviens à nobis

averteretur ; hęc munere promptissime quantum per brevissimum tempus & meas occupationes licuit , suscepto ; summa magis cautionis adhibendæ capita , quàm ordinatam præceptionum seriem proposui.

Primum , in quo de Quadragesimis agendis differitur , consuetudini aliis regionibus probatæ consentire , additis quibusdam novis præscriptionibus , intelliges facile , qui sis in Europæ historiâ familiariter versatus. Proximum , de Contagione hęc supprimendâ , licet à disciplinâ antè apud nos & vulgò apud exteros receptâ longè recedat , haud tamen dubito , quin ad rationem proximè accedere reperiatur.

Percupio sanè , ut viæ super horum primo prudentissimæ à Magistratu & initæ & ineundæ traditas de postremo præceptiones inutiles reddant : nihilominus expedit nobis in promptu semper esse arma hosti tam formidabili propulsando utilia.

Hoc,

Hoc, oro, specimen equi boni-
que facias; tanquam è multis unum
illius, quam semper in patriam contuli-
sti, curæ exemplar, publicumque ma-
ximæ, quâ te colo, observantiæ te-
stimonium. Vale.

Septimo Calendas Decembres,
Anno M. DCC. XX.

Hunc de Peste Tractatum
in usum suorum popula-
rium Anglicè conscripsit Au-
thor Clarissimus : cujus hanc
interpretationem Latinam
qualemcunque publicare vi-
sum est ; ut Continentis In-
colæ ab Insularibus Britannis
communia adversus malum,
quod hi ab illis sibi metuunt,
habeant remedia. Quod ver-
sionem spectat, cautum fuit,
ut, si minùs Authoris elegan-
tiam assequi licuerit, ab ejus
tamen sensu non recederetur.
Vale ; & tam opportuno be-
neficio, memor cui referas ac-
ceptum, frueri.



PARS PRIOR.
 DE
 CONTAGIONIS
 NATURA.

UT de ratione viæ cu-
 juscunque ineundæ, qua
 contagiosorum morbo-
 rum propagationi occur-
 ratur, meliûs constet; nonnihil oportet de *Contagione*, & quo operetur modo, generatim præfari.

Contagionem spargunt causæ tres,
Aër, *Morbida Corpora*, & *Merces*
ex infectis plagis con-vectæ.

Inquirendum igitur, primùm;
 quali mutatione *Aër* possit *infici*:

deinde, quo pacto *alia corpora* noxiæ suæ qualitatis *participet*.

Antiquissimis optimisque rei medicæ Scriptoribus, qui regionem his malis nostrâ magis obnoxiam incoluerunt, observatum fuit, ex aeris constitutione, * febris pestiferis præivisse calidos æstus pluviis assiduis & ventis australibus conjunctos: ** unûsque illorum speciatim notat, ex nullo alio, quàm humido calidoque aëris temperamento pestilentiam oriri; & pro ejusdem temperamenti continuatione morbum aut invalescere aut remitti.

Suffragatur huic observationi naturalis multarum regionum historia; in *** Africa videlicet, si quando fervidis Julii Augustique caloribus imbres intercidant, insequitur statim pestilentia; quam quicumque conceperit, vix evadit.

Præ-

* Vide Hippocrat. Epidem. lib. 3.

** Galen. de temperament. l. 1. c. 4. & comment. in Epidem. l. 3.

*** Vide J. Leon. Histor. Afric. l. 1.

Præterea temporum omnium experientia nos docet, stagnantium æstuante cœlo aquarum foetorem, putridas terræ exhalationes, ac præ omnibus aliis inhumatorum cadaverum tabem morborum pestilentium causam fuisse.

Hinc liquet hoc morborum genus fieri ex causarum concursu; quas opus est non solum conspirare, sed vim suam ad quoddam tempus unâ intendere. Quod quoties accidit, incipit aër aliquantum stagnare; vitium postea facit & putrorem.

Ideo hæc illis plerumque regionibus imminet calamitas; ubi haud modò æstus fervent quammaximè, & cœli tempestas in eodem statu perdurat; sed venti (quorum flatibus aër perpurgatur) rariùs quàm in terris borealibus vices alternant.

Morbi profectò pestiferi in orientalibus australibusque mundi partibus nasci potissimum videntur; indè in frigidiores per commercia transmitti. Nec facilè putem, ullam in hac in-

fula pestiferam gravioris momenti
luem unquam extitisse, quæ non ad
nos ab exteris locis infectis migra-
verit.

Hoc èd magis adducor ut comme-
morem, quòd pervulgata & à viris
magni nominis tradita opinio percre-
buerit, pestem semel singulis triginta
vel quadraginta annis ad nos recur-
rere solitam: quod purum putum est
figmentum, nulla ratione aut expe-
rientia nixum; ergóque inanium hu-
jusmodi timorum nodis animi homi-
num exolvendi sunt.

Contrà, licet plurimos hoc genus
morbi incurfus senserimus, sæpe ta-
men compertum est mala ad nos fo-
ris advehi contagia, quorum mali-
gnitatem minuit aëris nostri natura
ad tales recipiendas impressiones mi-
nimè apta.

Morbum istum, nomine olim *Su-
doris Anglici & Febris Ephemeræ Bri-
tannicæ* (quòd hinc oriundus vulgò
crederetur) notum, probabile est
omnino peregrinum fuisse, nil nempe
aliud

aliud, quàm pestem, cujus violentiam mitior coeli nostri temperies imminuerat.

Hunc enim ferunt * Historici anno primùm 1485°. hic sæviisse; cohortum inter milites quibuscum Henricus VII. à Gallia Cambriam appulerat; in Galliam autem, triennio antè vel quadriennio, à Rhodo, cum eam Turcæ obsidione premerent, demigrâsse. Ab illo tempore nos afflixerunt quatuor ejusdem morbi reciprocationes; quarum priores binas annis 1527. & 1528. valde suspicemur pesti tunc in Italiâ, ** Florentiæ maximè & Neapoli, grassanti deberi; binas posteriores à lue quâdam Turcicâ derivatas credibile est.

Morbum autem hunc lubet vocare *Pestilentiam vi imminutâ*, quòd eam comitentur illius generis, quamvis in remissione gradu, symptomata; qualia sunt *gravis languor, & inquietudo, internus ardor, cephalalgia, delirium*

* Vide Caium de Febre Ephemerâ Britannicâ.

** Vide Rondinelli contagio in Firenze, & Summonte Histor. di Napoli.

*lirium &c. profusi ad hæc sudores : nec horas viginti excedebat morbus ; qui licèt plurimi ob incuriam & malam tractationem eo obierint , nihilominus , observante sapiente & perito * Historico , videbatur potiùs naturam inopinam opprimere , quàm obstinatè remediis obluèctari : æger enim , qui cordiacis temperatis fo-vebatur , plerumque convalescebat.*

Nostro argumento major ut fiat fides ; Septembri circiter anni 1713. consimilis quædam febris nos infestavit , à Dunkirkâ , unde nostri milites eam secum huc transtulerant , nomen fortita. Illic quidem malignior , cum *diarrhœa* , *vomitu* &c. scilicet à morbo forsan pestilenti , qui paulò antè Dantisci & Hamburgi eruperat , originem ducens ; nobiscum verò leniùs agebat , à *cephalalgia* incipiens , & facillimè , ægro die uno non ampliùs decumbente , decedens.

Quoniam in quolibet aëre , major est alio tempore , alio minor ad morbum

* *Lord Verulam's Histori of. Henry VII.*

bum proclivitas ; graviorem aliquando experti fumus calamitatis hujus inclementiam ; postremum videlicet anno 1665. quo, intra decem circiter menses, tercentum sex supra nonaginta septem millia hominum in hac civitate absumpsit : Sed * censebant plerique contagionem cum gossipio ab oris Turcicis ad nostras importatam ; quodque longior ejus fuerit mora, possumus, nec injuriâ, causari rem ab illis, quibus infectorum locorum curam publica mandaverat authoritas, (sicut deinceps declarabo) infeliciter gestam.

Quin pestis illius, anno 1349. quâ nulla unquam acerbior & capitalior his mundi partibus incubuit, historia dilucidè probat istorum, quibus Europa vexatur, malorum principium ab Asiâ repeti oportere. ** Illa enim pestis apud Sinenses anno 1346. concepta, per Indias orientales in Syriam, Turciam, Ægyptum, Græciam, Afri-

* Vide Hodges de Peste.

** Vide Histor. Flórent. di Matteo Villani.

Africam &c. penetravit ; 1347. quibusdam navigiis ab Oriente in Siciliam , Pisas , Genoam &c. advecta est ; 1348. transivit ad Sabaudiam , Provinciam , Delphinatum , Cataloniam , Castiliam &c. 1349. occupavit Angliam , Scotiam , Hiberniam , & Belgium ; móxque Germaniam , Hungariam & Daniam ; strage passim incredibili relinquens tristissima suæ sævitiae monumenta.

Sed redeo ad ulteriorem aëris , de cujus putrorem facientis statu verba feci , contemplationem. Arbitror id observatu dignum , quòd *putrefactio* sit *fermentatio* quædam , quòdque corpora omnia fermentata emittant volatilem agilémque spiritum ; agitandi , & aliorum , in quæ sese insinuat , fluidorum naturam motibus intestinis mutandi potestate præditum.

Haud difficulter ex optimâ Februum * Theoriâ ostenderem , quæ mutationes in sanguine hõc modo factæ

* Vide Bellin. de Febrib.

Etæ corpus morbis hisce pestiferis subjiciant, nisi nimia foret à proposito digressio.

Haëtenus de *primo*, qui fit ad contagionem, gradu: *proximus* ut se habere mihi videtur, jam aperiam. Sanguis in omnibus malignis, maxime pestiferis, febribus ejicit, instar liquorum fermentantium, decedente morbo, magnam agilium particularum copiam in singulas corporis, oris præsertim, cutisque, unde secretiones naturâ fiunt crebriores & uberiores, glandulas. Hæ, in casibus pestiferis, quanquam aër insalubris non fuerit, plerumque proximos ægro affidentes inficiunt; alioquin, citò disperguntur, & paulatim evanescent. Quum verò, in insalubri aëris proclivitate, subtilibus, quas produxit illius corruptio, particulis fortè incidant; iisdem simul coalitæ, vim mobiliorem & dominantiozem, nec non diuturniozem colligunt: materiamque gignunt virulentam, quæ possit longè procul ab ægro, quo nata

nata est, corpore malum foras pro-
jicere.

Id intelligent, quibus innotescunt
attractiones miræ coitionésque ex vo-
latilibus spiritibus factæ; maximè si
cogitaverint, quàm facile omnigena
per calidum, qualem contagiosum
esse notavimus, aërem diffundantur
effluvia; porrò vi quantâ cuncta pe-
netrent partes succorum animalium
tenuissimæ: cujus specimen exhibet
odor membri è gangrænâ emortui in
corpore adhuc vivente teterrimus.

Nullus est dubitandi locus, quin
tabifica aëris conditio contagiosis illis
atomis solidam suam vim necessariò
addat: quo nisi concessio, quî pestem
putes unquam, loco semel occupato,
priùs cessaturam, quàm cunctos in-
colas aboleverit? quod non ægre sol-
vetur, si posueris aërem in salubrio-
rem, quo dissipari & reprimi queat
malignitas, statum restitui posse.

Ex aliâ parte apparet illam tabem
non ab ipso, qualicunque priùs ha-
bitudine fuerit, aëre contrahi; nisi
con-

concurrat quiddam ab infectis corporibus emissum : nam si omnis ad infecta loca aditus viciniae omnino intercludatur , illius propagatio poterit inhiberi ; quum aura levissima, quicquid noxium in aëre solo residet, in longinquum necessariò propellat. Recens hujus experimentum dedit funesta nunc in vicino regno pestilentia : quæ , dispositis ubique vigiliis, diu intrà Massiliam à confiniis coerceretur ; donec tandem aliquot, elusis adituum custodibus , morbum secum exportarent : comperimus nihilominus eadem diligentiam adhuc cautum esse , ne fines præscriptos transcederet.

Sic morbida generantur effluvia : *quâ* autem *viâ* ad sanos injuria permanet , aperiendum est. Contagiosæ illæ particulæ , unà cum aëre, quem ducimus , extrinsecus insinuatæ, succos in suo transitu salivales inficiunt ; qui in stomachum demersi , ibidem suum virus infigunt ; unde *nausea* & *vomitus* , prima sæpe morbi impressionem

tionem facientis indicia : quamvis non negem sanguinem etiam nocivis , quæ ei in pulmonibus inspirando immiscentur , particulis propius affici.

Tertia , quâ contagionem spargi diximus , via , sunt *merces ex infectis locis confectæ*. Hæc ad explanandum visa est adeò difficilis , ut authores nonnulli commenti sint *insectorum ova* , quæ ab alio loco ad alium delata , & demum rupta morbum faciunt. Hæc autem hypothese , quæ nullâ observatione fulcitur , nil opus est. Si , ut conjectavimus , contagionis materies sit agilis substantia , salis forsan naturæ non absimilis , ex humani præsertim corporis corruptione genita : facile est percipere , quomodo eadem in mollibus , porosis corporibus , arctè densèque simul compressis , locari possit & conservari.

Neminem latet , quàm diu suum odorem servant suffimenta , si idoneis involucris amiciantur : quòd-
que

que est maximè insigne; illorum fragrantissima, instar hujus (de quâ agimus) materiæ, sint succi præfertim animales, *moschus* putà, *zibethum* &c. aptissimæque iisdem conservandis substantiæ sint ipsæ etiam ad contagionem accipiendam & communicandam per idoneæ; quales *pelles*, *plumæ*, *serica*, *pili*, *vellera*, *gossipium*, *linum* &c. quorum pleraque ex animali genere: quod ad veram naturam contagionis cognoscendam non parum conducit.

Ex antedictis, ut reor, sequitur planissimè, Pestem esse merum venenum; quod in orientalibus aut australibus mundi partibus congenitum sese alit, circuitu quodam ab infectis corporibus in merces commigrando; re interea tanti momenti per indigenarum stupidam indiligentiam neglectâ: pestem item, quoties morbo favet aëris proclivitas, violentiâ tunc effrænata ac præcipiti furere: illo præcipuè tempore morbum ægris invicem mutuò communicari: con-

tagiosam materiem latere in laxæ
 mollisque texturæ mercibus recondi-
 tam ; quæ confertæ & in alias re-
 giones comportatæ , semina conta-
 gionis in se conclusa , quâ aperiendo
 datur exitus , evibrant : aërem deni-
 que longè hæc diffundere & spargere
 non posse , si accessu ad infectum lo-
 cum , & omnibus cum eo com-
 merciis severissimè in-
 terdicatur.





PARS POSTERIOR
DE
REMEDIIIS
CONTAGIONI
PRÆVERTENDÆ IDONEIS.

Nōsse, quòd pestis non sit nobis conterranea, maximum uti solatium, ita non minus est accuratissimæ in inveniendis, quibus à tanto malo nos tueamur, *remediis* diligentiae incitamentum.

Cautio hæc est duplex; prima, *ne in nostram insulam ad-vebatur*; proxima, *ne fortè ad-vecta latiùs spargatur.*

Adversus horum malorum primum cavetur institutâ naves ab infectis regionibus ad *Quadragesimalem stationem agendam* compellendi consuetudine : quæ ut proficit, necessaria quædam tradere præcepta aggrediar.

Prope singulos portus, locis convenientibus, parvis (si fieri possit) insulis exstruantur *valetudinaria*; quibus cum homines tum merces à plagis super contagione suspectis redeuntes accipiantur. Neque enim sufficit viros in navi dies quadraginta conclusos detinuisse; nec quidem expedit, nisi ut, qui ex illis mortem obeant, observetur. Quippe lues in vestibus, quibus semel infedit, potest tam diu servari, ut hujus non minus, imò plus, (modò morbus in navi sævire pergat) post exactos, quàm ante inceptos dies quadraginta, in littus introducatur: nisi quoties quis moritur, recensineatur *Quadragesima*; cui fortè nil, præterquam omnium in navi hominum interitus, finem imponat. Si-

Siquam contagionem navis contraxerit ; sanorum , vestibus in ignem coniectis , eluantur & radantur corpora ; ipsi alias vestes induti in valetudinarium relegentur triginta ibi vel quadraginta dies commoraturi. Nam æger potest ex morbo ipse convalescere, necnon tamen aliquid contagiosæ materiæ secum , longo post temporis intervallo , retinere: quod frequens in variolis , quas sani ab ægris multos jam dies morbi furorem eluctatis sæpe recipiunt.

Ægri qui fuerint , à sanis seorsim in hospitiiis remotis secludantur ; aliquantò post redditam sanitatem , laventur, tondeantur ; vestes alias, concrematis quascunque ægrotantes gesserunt , induant ; dein ad hospitia sanorum transferantur , ibidem pariter triginta vel quadraginta dies recludendi.

De vestibus ægrorum consumendis impensè sum sollicitus ; quippe quæ ipsum totius contagionis subtilissimum & expressum virus imbibunt

bunt & continent. *Scriptor ingeniosissimus in sua eleganti peltis, qua anno 1348°. Florentia laboravit, descriptione refert, suis testibus oculis, duos porcos, cum laceros pauperis cujusdam morbo sublati pannos invicem projectos rostris follicantibus excussissent, dentibusque laniasent, nervis statim convulsis, hora minus expirasse.

Si navim nullus invaserit morbus, non est, cur agatur Quadragesima. Velim tamen homines lavari; vestes (tanquam merces) aëri pervias in valetudinario per septimanam expurgari.

Sed maximum est periculum à mercibus ad luem retinendam aptis; qualia sunt *gossipium*, *cannabis*, *linum*, *chartacea*, & *serica omnia*, *lintea*, *lana*, *plumæ*, *pili* & cuncta *pellium* genera. His repositoria ab ægrorum valetudinariis procul assignentur convenientia; in quibus explicentur sarcinæ

* Boccaccio Decameron. Giornat. prim.

næ resolutæ ; aëri per quadraginta dies , quantum licet , exponendæ.

Nimiùm fortè longum tempus hoc videbitur. Sed nescientibus , quantum præcisè spatii opus sit ad expurgandum sub puro & aperto aëre omne illud virus , quod in raris tenuibúsque spongiosarum rerum foraminibus reconditur , nulla cautio est nimia ; nisi posset , salva hominum vita , explorari , quota temporis parte omnes ex noxiis corporibus eventilentur fumi ; si ad hæc admoveantur animalia tenera , aut aviculæ super mercibus expositis imponantur. Observatum est enim aves à locis infectis avolasse , alias in caveis conclusas obiisse. Sed quantum hoc inventum juvet , unica docebit experientia : neque enim ignoro , omnia animantium genera omni pestilentiaë genere haud æquè affici ; contra suum plurimis esse peculiarem morbum : qualis , paucis abhinc annis , bubus venit , alienigenis animantibus hominibúsve minimè nocens , pestilitas.

Pro concessio habeo, parum profuturum merces in receptacula sua reposuisse, nisi prius, solutis ligaminibus, explicentur. Id confirmat triste, quod ante quinque circiter lustra Bermudæ accidisse ab erudito doctore *Halleio* accepi, infortunium: ubi gossipii clam in portum inveci sacculus, in domo quadam per mensem totum sine ullo cuiusquam incommodo absconditus, ubi publice divendi coeperit, tantam intulit incolis perniciem, ut vivi mortuis humanis vix pares essent.

Sanè, quum crebro expertum sit, in nullis mercibus magis, quam gossipio, hospitari contagionem, Turciamque quoddam esse perpetuum pestilentiae seminarium; non possum non æquissimum putare, ut quicquid illinc gossipii allatum fuerit, expurgandum per quadragesimale spatium temporis reservetur; ne forsitan inter colligandum constringendumque aliqua tabe fuerit imbutum, quamvis hanc in navi nemo perceperit.

Non

Non tantum oportet studiose ac diligenter curare sanos ægrósque quadragesimam agentes, sed etiam ejusdem observantiam pœnis gravissimis sancire. Navem itaque à loco, ubi, cum è portu solveret, pestis solito violentior sæviebat, reversam, unà ipsam cum toto ipsius onere comburi certissima erit securitas.

Maximè etiam insuper cavendum, ne in negotiatione cum loco, ubi pestis hyeme appetente desævierit, permitteudâ præpropera sit & periculosa celeritas. Sæpe quippe deprehensum, hyemis rigore morbum supprimi, nec tamen ejus semina prorsus deperire; sed obtorpere tantisper, dum tepidi veris accessu excitata novam vitam vimque recipiunt. Sic cum acerba illa pestis Genoæ, annis abhinc sexaginta, per biennii partem grassaretur; æstate primâ decem millia hominum circiter, hyeme proximâ vix ullus, æstate autem alterâ non pauciores sexaginta millibus perierunt.

* Ultima pariter Londini pestis autumnno annum 1665^m præcedente coorta, per astrictissimum hyemis gelu trimestre intermissa, nullum sui indicium ante ver sequens edidit. Si itaque merces ex loco, unde exportantur, latens aliquod venenum retinuerint; metui poterit, ne idem in loco, quò convehuntur, pariant malum, quod in illo, à quo devehuntur, perierissent.

At in primis pernecessarium est, furtivam bonorum invectionem legibus asperrimis coërcere: à quâ nefariâ molitione magis, quàm aliâ quâlibet causâ, instat morbum ex Galliâ ad nos traducendi periculum.

Hæc, ut puto, summa sunt rerum in peregrino morbo à nobis depellendo observandarum capita: quorum partes singulæ, scilicet *navium visitatio, valetudinariorum disciplina* &c. ut rectè peragantur, administris ei negotio designatis, haud absque peritorum medicorum auxilio, curandum relinquo.

Proxiq

* Hodges de Peste.

Proximum est, quid agendum sit, providere; si, curâ publicâ per administratorum negligentiam aliâve causam minùs succedente, *illa ad nos usque perveniat calamitas.*

Aliud nullibi occurrit infortunium, in quo magis intersit *Principis obstare*: fato tamen nescio quo factum est, ut, quam olim vulgò inibant, huic malo medendi ratio adversùs illud prudens consilium ex contrario pugnaret.

Cùm in aliquo peculiari loco pestis semper erumpat, proprium magistratûs munus est, id agendum præscribere, quo singulis familiis persuasissimum sit, ex usu suo, si suam calamitatem indicaverint, haud minùs fore, ac si ardentibus tectis uti opem ferant, vicinis inclamaverint. Contrâ verò, omnes, quas hætenus solenne fuit persequi, viæ speciem severæ potius disciplinæ & supplicii, quàm clementiæ & curationis habuerunt: quæ causa erat, cur ægri morbum, quoad poterant, celarent.

Tunc

Tunc maximè præcipi solebat, ut quamcunque domum morbus occupâisset, protinus occlusa fervaretur; limen ingenti rubrâ cruce, verbisque tristibus, *Miserere Domine*, signaretur; die nocteque pro portis excubarent, qui exitu aditûque arcerent cunctos, exceptis (quibus per auctoritatem licuit) medicis, chirurgis, apothecariis, nutricibus, exploratricibus &c. * Hæc omnia ad mensem saltem, postquam tota familia interiisset aut convaluisset, continuanda.

Non facilè quis animo comprehendat ullum lugubrius hâc ærumnarum gravissimarum scenâ spectaculum: familias morbo, quo nullus opem magis & solatium postulat, insolabiliter conflictantes; à cunctis necessitudinibus seclusas & obseratas; inhumanæ nutricum, quales in hujusmodi casibus inter ægros versantur, immittium tractationi relictas; oculis quarum

* Vide *Directions for the cure of the plague, by the college of Physicians; and orders by the Lord Mayor and Aldermen of London, published 1665.*

rum nihil objicitur, nisi tristissimus
 mortis omnia circa se populantis un-
 dique progressus; quibus omnes pe-
 nè deploratæ vitæ spes conciderunt,
 & siquæ supersint adhuc perexiguæ
 labantibus animis, anxietate distra-
 huntur; dubiis, annon præstet emo-
 ri, quàm languens ævum trahere,
 lachrymosis amicorum charissimo-
 rum dulciúmque consanguineorum
 funeribus superstites.

Si metus, desperatio, & defectio
 animorum corpus accipiendæ conta-
 gioni habile, & hanc, ubi accipitur,
 potentissimam, ex omnium medico-
 rum consensu, faciat; non video,
 quàm magis viâ, quàm hâc tractatio-
 ne, morbus ingravescat.

Nihil huic immani barbaræque
 consuetudini prætendi potest, nisi
 quòd per eam in commune consula-
 tur, & à progressu lues arceatur. At
 si, ut res se habeat, attentius per-
 spiciamus, intelligemus contrà quàm
 prætenditur, prorsus evenire. Nam
 dum lues in domo conclusa nutrica-
 tur,

tur, & sumptis in dies augminibus
 adolescit, non fieri potest, ut aër con-
 tagia non statim accipiat; &, paten-
 tibus fenestris &c. per domos pri-
 mum, deinde per vicos continuet.
 Ædes ita obthuratæ sunt totidem con-
 tagionis citius aut ferius foras diffun-
 dendæ seminaria. Per menstruam
 enim vel longiorem ab ægri, qui ul-
 timus occubuit, obitu moram nihilo
 plus ages, quàm si mercium infecta-
 rum fascis servetur resoluta. Pandoræ
 pyxide reclusa, evolabit venenum.

Quemadmodum his viis institerunt,
 qui veram contagionis naturam igno-
 rabant; ita sanè eædem, ut mihi fir-
 missimum videtur, ad pestem huic
 urbi diutius prorogandam perma-
 gnum momentum habuerunt: &
 nullus dubito, quin aliis æquè regio-
 nibus nocuerint.

Haud igitur miremur multas ad-
 versus hanc injustam consuetudinem
 factas exostulationes: quæ quoties
 ægris aliquam relaxationem impetra-
 bant, statim subsequebatur notabilis
 morbi

morbi remissio. Pests, anno 1636°, initium fuit violentissimum: verum ægris per auctoritatem regiam facta domibus egrediendi copia *, vix unus ex viginti, qui sani egressi sunt, in morbum delapsus; ex ægris decem vix unus mortuus est. Quod unum, finihil aliud, ab ægrorum arctiore custodiâ magistratum deterrere debuisset. Præterea peste proximè præcedente, anno 1625°, habemus alterum morbi, postquam domos occludere cessavissent, decrefcentis exemplum. Anno quidem id factum est adeò vergente, ut proximæ hyemis accessus ad morbi diminutionem procul dubio plurimum contulerit: hæc tamen diminutio fuit tanta, ut nemo causam dicat, quin libertas tum data nullam huic moram aut impedimentum intulerit. ** Nam ineunte Septembri libertas domos aperiendi permiffa: & quum ultimâ Augusti hebdomadâ non pauciores quatuor millibus, bis centum & octodecim obierint, alterâ proximè insequen-

* *Discourse upon the Air, by Tho. Crock.*

** *Vide The shutting up of houses soberly debated an. 1665.*

te funerum numerus ad tria millia tercentum & quadraginta quatuor, mox tempore non quatuor hebdomadis amplius interjecto ad octingenta quinquaginta duo recidit.

Quoniam ergo ex veteribus illis & vulgò usurpatis rationibus nulla est, cum ad inveniendam contagionis originem, tum ad viam inventæ intercludendam, utilitas; *aliæ* sunt de novo instituendæ, quales exponere nunc aggrediar.

Inquirendi per parœcias, quo morbo singuli obierint, officium penès *anus ignaras* esse minimè convenit: quod potius deferendum est ad *viros graves*, firmo iudicio & diligenti prudentiâ præditos; quorum esset, quoscunque insolenti mortis genere correptos cum *maculis* in corpore *lividis*, *bubonibus*, aut *carbunculis* defunctos aliquando deprehendissent, nunciare confestim magistratibus; qui peritos illico medicos ad circumjacentes, præsertim pauperiorum, apud quos prima frequentissimè mali hujus labes, domos
obeun-

obeundas mittant ; & , si renunciaverint pestilentiam inter incolas coortam , omnium , quæ morbo tentantur familiarum migrationem imperent ; ægri fanique , tribus vel quatuor extra urbem miliaribus , ad diversa traducantur hospitia ; fani suis omnibus vestibus exuti lavent , radantur , antequam nova domicilia ingredi liceat.

Cùm ægris , quantâ potis est , *commiseratione & curâ* agendum ; ad quos jam in ædibus puris & sereniori cœlo expositis collocatos accessus erit , adhibitâ justâ cautione , non admodum periculosus. Sumptus omnes necessarios publicum suppeditet ærarium : nec quantavis pecuniæ ad calamitatum funestissimam ab universâ gente procul avertendam erogatæ impensa comòdis comùnibus invideatur. Neq; mihi omnino injustum apparet , ut præmium ferat primus erumpentis in ullo loco contagionis index : si enim mali notitia iis , quibus idonea remedia provisa sunt , detur , hunc quasi primum præcipuúmque gradum atque

aditum, ad idem superandum, jactum
nemo non intelligit.

Post infirmarum familiarum egres-
sum, tota harum domestica supellex,
imò & domus ipsæ, si fieri convenien-
ter possit flammis consumantur. Postea
etiam æquum fuerit advigilare, ut
quicquid alere vel propagare contagio-
nem queat, amoveatur. Pauperum ita-
que publicis curatoribus (aliis quoque
eosdem comitantibus administris) in-
visenda sunt humilia tenuioris plebis
gurgustia: de pluribus, quos tectis spur-
cis & angustioribus coarctatos repere-
rint, exempti quidam ad commodiora
mittantur domicilia: oportet denique
omni operâ, hortatu & incitamentis
eniti, ut mundiùs & salubriùs habitent.

Inter omnia pietatis officia nullum
magis sibi merces, quàm istiusmodi
charitas: quantivis igitur constet, nul-
lum reputandum est dispendium; cum
ratio id maximè suadeat. Nil enim ad
primam contagionis originem tam
propè accedit, atque aër circumseptus,
vaporibus humidis crassus, & turpi,
qui

qui ex animalibus corporibus oritur,
rancore obfitus.

Custodiæ nostræ publicæ dant grave
huius rei argumentum : in quibus
paucissimi se tueri possunt à *carcerariâ*
quâdam *febri*, quam malignitatis gra-
dus, consentaneâ loci angustiis & fæto-
ri proportionem, semper comitatur. Sa-
pientissimè profectò ageretur à magi-
stratu, (si & urbis salutem & detentorum
in custodiis conditioni misericordiâ di-
gnissimæ aliquâ consultum esse velit)
ut custodiæ illæ omnes, quantum
usus, ad quem destinatæ fuerunt, pa-
tietur, mundæ sint, & auris vitalibus
suscipiendis accommodatæ.

Memoriâ nunquam excidet * *Ater*
ille, quem vocant, *Confessus*, in Oxo-
niensi arce anno 1577° habitus : quo ju-
dices, generosos, cunctosque penè qui
aderant, numero trecentos, afflatu pe-
stifero interemit subitaneus vapor :
quem terra, ut quidam arbitrati sunt,
exhalaverat ; sed potius, nobili ma-
gnoque ** philosopho rectius sentien-

C 3 te,

* Camden. Annal. Regin. Elizab.

** Verulam. Natural. Histor. cent. 10. Num. 914.

te, secum è carcere ad forum attulerant rei ; quibus solis hanc labem non nocuisse observatum est.

Eodem, quo illa habetur *domorum* cura, tempore iis, quorum munus est, strictè dentur mandata ; videant, ut eluantur *vici*, & à sordibus, carnibusque morticinis omnique rerum quoquo modo noxiarum colluvione, noctu asportandis, mundentur ; nec ulla sint propiùs urbem *sterquilinia*.

Mendici & erronei otiosi coërceantur : quique *visu deformes ac miserabiles* neque in *ptochotrophia* nec in *ergasteria* admitti possunt, ad *Hospitium Insanabilem* eam ob causam extruendum relegentur.

Hujus quidem generis præcepta omni tempestate necessariò sunt observanda, præsertim in *municipiis magnâ hominum frequentia stipatis* : ægre igitur fero esse, cur meritissimò querar politicam hac in parte Londini & Westmonasterii desiderari disciplinam : unde maxima multimodis quotidie civibus & proceribus fit injuria.

Si

Si quæ ut maturè agantur, cauto opus esse præmonuimus, irrita non fuerint; minimè necessarium erit adinvenire, quibus artibus *aëris intemperies sanetur, purgentur domus, homines à contagione defendantur*: ad quas si pestis eò creverit, ut infirmi præ numero removeri nequeant, confugiendum.

Primò; *aëri insalubri ignem mederi* posse uno ore consentiunt antiqui & recentes; ut in oppidis infectis crebri & multi ignes accendantur, hortati. Sic fertur * Hippocrates Græciam pestis ei ab Æthiopiâ imminentis periculo liberâsse. Et certum scio, nonnullas aëris affectiones vitiosas, quales scilicet ex gravi terrarum aspiratione & exhalationibus oriuntur, igne corrigi, & quicquid in illo ad virus à causis hisce derivandum proclive antea fuerat, tolli posse. Verùm postquam morbus initium sumpsit, & jam rabiem collegit; cùm notum sit eundem æstatis ardore spargi & augeri, contrà hyemis frigore reprimi;

C 4

finè

* Galen. de Theriac. cap. 16.

finè ullâ dubitatione, quodcunque hunc ardorem promovet, tantundem virium morbo addere necesse est. An ignium in aliis aliquibus aëris qualitatibus temperandis utilitas compenfet incommoda exinde suboritura; controversiam hanc unica experientia potest dirimere: & fatales, quos ultimo pestis tempore experimenta habuerunt, exitus ulteriora hujus generis conamina fatis superque diffluadent: * nam ignibus per omnes vicos totum triduum imperatis, nocte unâ insequente non pauciores quatuor millibus obierunt, cum, singulis prioribus vel posterioribus septimanis, non multò ter amplius hòc numero elati fuissent.

Quod de ignibus dictum est, idem de *tormentis explodendis* (quod quidam nimis inconsultè & temere suaserunt) intelligendum. Recta est aëris temperaturæ medendi via, quâ *purgatur & refrigeratur*. ** Arabes itaque medici, qui morborum pestilentium

* Hodges de Peste. pag. 24.

** Rhazes de re medicâ, lib. 10. c. 16.

tium naturam optimè perspectam habuerunt, ad ædes, quas aër subire purior & auræ benigniores perflare possent, habitandas suos hortabantur.

Domos, ut refrigerentur, *purgandas* existimaverunt; ideóque herbis refrigerantibus, *rosis* putà, *violis*, *nymphæis* &c. sternendas; & (quo nil ad rem propositam conducibilius) *aquâ acetó-* que eluendas: refragantibus nihilominus ævi recentioris Authoribus, quibus placet, calidis medicamentis, nempe *benzoino*, *thure*, *asâ fætidâ*, *storace* &c. suffumigari; quæ minimè sperandum est ut aut materiem contagionis, aut locorum habitudinem ad eam recipiendam (quæ duo sunt hîc unicè attendenda) tollant. *Sulphuris* folius *fumus*, quem acido spiritu abundare penetrantissimo & ad fermentationes reprimendas valentissimo compertum est, alicui fortè emolumento hîc esse possit. Sed majoris est ponderis observare, quod nihil contagionem citius, quàm spurcicies, adducat; & fuget, quàm munditia; quapropter paupe-

riores hujus generis infortuniis maximè sunt obnoxii.

A domorum purgatione ad *incolarum valetudinem* conservandam trans-
eo: cui quò efficienter provideretur,
necessarium esset corporis humores in
eo, qui materiâ contagionis everti ne-
queat, statu stabilire. Quia autem id
æquè desperandum est, ac speciale ad-
versus variolas antidotum: ad summum
curare oportebit eam corporis tempe-
rationem obtinendam, ut ei, quàm mi-
nimè poterit, noceatur. *Primum* est,
incolumem valetudinis statum tueri;
quem si retineamus, minima nobis
metuenda erit extrinsecus injuria: &
corpus evacuando non infirmare. *Pro-*
ximum; omnem animi abjectionem, &
affectus immoderatos, per quos ad fre-
quentiorem variolarum contagionem
viam aperiri quotidie cernimus, de-
clinare: quod ut fiat, cibus robustis &
salubribus temperatè utendum; à je-
juniis, vigiliis, nimiâ lassitudine &c. ab-
stinendum. *Alia* defensionis ratio est,
ut, quibus remediis expedit, ab inflam-
matio-

matione sanguis cohibeatur: id, si minus ad contagionem penitus depellendam sufficiat, ejus saltem effectum & vim impotentiorum reddet. Auxilia ad id efficacissima, ex Arabum medicorum consilio, *acidi fructus* frequentissime sumpti, qualia *malogranata, aurantia Hispalensia, limones, acerba poma* &c. Ante omnia, *aceti* subinde *vinacei* aliquantulum, stomacho acceptius factum, infusis quæ aceti acrimoniam temperantes &, quicquid aliàs stomacho aliqua officiat, amoventes multum proficiunt, *gentianâ* videlicet, aut *galangâ, zedoariâ, baccis juniperinis* &c. Sed hæc aliæque omnia aromatica calidæ naturæ pharmaca, authoribus, quantumvis comendatissima, si sola sumantur, sanguinem nimis calefaciendo nocitura fore verisimillimum mihi videtur.

Quum verò harum viarum nulla certum polliceatur præsidium; uti loci infecti *fuga* præsentissimum remedium, ita huic proximum est, quanta possit adhiberi, cautio, ne ad ægros, aut

aut qui nuperrimè convaluerunt, *propius accedatur*. Tutum valde erit & consultissimum *magnam* hominum *frequentiam* devitare: imò maximè interesset, à magistratu inutilia omnia conventicula inhiberi, omnésque, qui ex morbo evaserunt, *prodire* antè in publicum, quàm domi aliquandiu se continuerint, vetari.

Monitum de propiore ad ægros accessu cavendo, debet etiam intelligi de cavendâ *cada verum viciniâ*; quæ, interjecto, quàm longò licet, à domibus intervallo sepelienda sunt, altè humana, & diligentissimè contegenda: noctu efferenda, dum adhuc recentia nondum computruerunt; cada- ver enim putrorem nondum nactum, si à diurno calore abstineatur, vix fumi aliquid aut vaporis emittit.

Qui ægris operam suam ministrare necesse habent, nonnulla præterea præcepta, hæc maximè duo, obser- vanda sunt: *unum*, ut, dum ægris as- sident, *salivam* suam non forbeant, sed *expuant*; *alterum*, ut, quandiu iis pro-

piores esse contigerit, *animam ne quidem ducant.* Utrumque supradicta de morbi ab ægro ad fanum transeuntis modo confirmant. Horum præceptorum, si constans observatio difficilior fuerit, vicem spongia aceto madida & naribus admota poterit aliquatenus præstare.

Hæc est eorum summa, quibus reor morbi, ubi introductus fuit, progressum sisti posse: quorum si qua Londinum potissimum spectent, aliis itidem locis minimâ mutatione servient. Restat nunc, ut, quo pacto *morbi ab oppido alio ad aliud transitus claudatur,* proponamus. Optima id assequendi ratio, ubi licet, *oppidum infectum æquâ undique distantiam certis terminis circumscribere;* custodibus additis, ut ne cuiquam nisi statutis conditionibus astricto liberum sit oppida circumjacentia adire; non autem *omnibus, oblatâ nullâ quâvis conditione, egrediendi potestatem adimere:* qui mos vulgò apud exteros receptus, & in Galliâ nunc servatus, severitatis nequaquam necessariæ, ne dicam crudeli-

delitatis, speciem habet. Sufficiet, ut putô, si omnibus egredi cupientibus, acceptâ priùs viginti circiter dies in tentoriis aliisque magis accommodis habitationibus agendi lege, exitus pateat. Sed cura maxima debet huc intendi, ne quis, nisi *peracto* quicquid *illa lege* constitutum fuerit, *exeat*: cum disponendo ubique diligenter vigilias, tum pœnas gravissimas repetendo ab iis, qui permissu nullo aut *egressi sunt*, aut egredi *conantur*. Quos ut deprehendere facilius sit, ab omnibus, qui in quacunque regni parte iter faciunt, *literæ* requirantur publicâ authoritate munitæ, quibus certum fiat, aut eos à locis contagionis expertibus venire, aut eis limites egredi permissum fuisse.

Sic longè meliùs, ne contagio spargatur, fore prospectum credo, quàm si omnibus nulla egrediendi conditio proponeretur. Cum enim in tam instanti mortis periculo homines versentur, multi sanè fugam meditabuntur, si libera non detur, vel quancunque constiterit, clandestinam. Nec potest aliter evenire, quin suus quibusdam succedat conatus; quod in Galliâ videmus, invitâ diligentissimâ observatione, accidisse. Ab uno autem, qui *clàm* se proripuerit, magis timenda est contagio, quàm à *viginti*, qui *datis legibus* parentes egrediendi veniam impetraverunt: potissimùm quia hac tractatione contagio loci, à quo fugit, fiet multò intensior. Quippe ingens hominum multitudo in
angu-

angustiores unius loci limites coacta morbo furenti vim auctam, suprâ quàm facilè cogitari queat, adjiciet. Cujus exemplum insigne * Gassendus in sua pestis, quæ Diniam in Provincia, ubi habitabat, per æstatem anni M. DC. XXIX. depopulata est, narratione nobis subjecit. „ Cùm antea, *inquit*, ad usque decies „ mille numerarentur, vix enumerari sub mali „ finem plures quàm quingenti supra mille „ puerunt; & ex tanto numero vix quinque „ aut sex fuerunt, qui morbo affecti haud fuissent. Causa præcipua, cur labes tantopere grassata fuerit, ipsa fuit interpretatio nimis rigida placiti illius, quo fuit à Parlamento cautum, idque sub pœna capitis, nequis Diniensium incolarum ex urbe aut agro territoriove proprio exiret. Cùm verò alia pestis post sequi annum obreperet, discessere cives & maturiùs & longiùs; ac illa non plures, quàm centum, perierunt. „

His adductus rationibus credo inveniri non posse viam ad impetum contagionis supprimendum aptiorem & erga agros humaniorem, quàm dandam ex infecto loco (necessaria interim cautione adhibitâ) egrediendi facultatem. At quamvis hominibus ea concedatur libertas, nemini tamen fas sit ullum *mercium*, quarum materia contagionis capax est & retinens, *genus extra limites constitutos transportare.* Eo enim

tem-

* Notitia Ecclesie Diniensis.

tempore, quo aliquam partem regionis invasit lues multò impensiore curâ, ne semina pestifera spargantur, obnitendum est, quàm, cum longiore adhuc spatio morbus à nobis distet: nam merces, quæ in Turcia locisve aliis remotis contagiosam, dum sarcinabantur, auram combiberunt, possunt apud nos evolutæ ex salubriore aëris nostri temperamento hoc consequi, ut minùs noceant. Ubi autem aër in unâ urbium nostrarum aliquâ adeò impurus fuerit, ut pestilentiam foveat ac propaget, vix sperandum est eundem in cæteris puriorem fore.

Ob eandem rationem severior Quadragesimarum observatio imperanda est, si pestis in oris confinibus, quàm si in remotioribus sæviat.

Præcipuis regionis adversùs pestem defendendæ capitibus pertractatis; *id addam solum*, quòd, si propositum de mercibus *comburendis* consilium molestum nimis aut incommodum videatur, eas æquè profuerit *in terram* sex pedes aut ampliùs *defodisse*.

Ex his, quæ de *Contagionis naturâ*, quâ præcepta antè data nituntur, dicta sunt, iniri potest certior *sanationis* ratio, quàm quas vulgò authores docuerunt. Sed præsentis instituti non est id ulteriùs profequi.

F I N I S.

